

STANOVY POLITICKÉ STRANY

Strana nezávislosti České republiky

I. Všeobecná ustanovení

ČLÁNEK 1: NÁZEV, SÍDLO A PŮSOBNOST POLITICKÉ STRANY

1. Název politické strany zní: **Strana nezávislosti České republiky** (dále jen „Strana“).
2. Zkratka Strany zní: **SNČR**
3. Strana sídlí v Praze.
4. Strana vyvíjí svoji činnost na území České republiky v souladu se zákonem č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů.

ČLÁNEK 2: PROGRAMOVÉ CÍLE A VIZE

1. Strana přijala následující prohlášení:

Chceme žít v zemi, kde je bezpečno a která se dokáže bránit. V zemi, kde jsou jednoduché a srozumitelné zákony, kde jsou zajištěny nezbytné služby a skutečná veřejná pomoc pro ty, kteří se o sebe nemohou postarat sami. Ceníme si podnikavosti, spořivosti a také smyslu pro povinnost, osobní zodpovědnost a rodinu. Nechceme stát, který se na základě nějakých teorií marně snaží řídit společnost a životy lidí. Spoléháme se hlavně na přirozený vývoj, tradice, zkušenosti z historie, na prostý selský rozum. Poctivá odměna za poctivě odvedenou práci – vždyť na tom jsme my a miliony dalších lidí vyrostli. Nechceme žít na dluh a smutně přemýšlet nad bezútěšnými zítřky, ale mít díky vlastní pili a poctivosti možnost v pohodě splácet účty a moci si dovolit vše, co rodina potřebuje. Nemotivuje nás závist, ale respekt z úspěchu každého člověka. Férově usilujeme o vlastní štěstí a zároveň uděláme vždy maximum možného pro to, aby štěstí dosáhli i ostatní. Taková je Česká republika, ve které chceme žít. S vámi, vedle vás, společně.

2. Strana prosazuje:
 - a. přijetí Ústavního zákona o referendu k setrvání či vystoupení České republiky z Evropské unie,
 - b. odpovědnost volených zástupců v národním parlamentu výhradně voličům a občanům České republiky jako základu demokratické a svobodné společnosti,

- c. právo na svobodu projevu, sdružování, přístup k informacím a ochranu soukromého vlastnictví a svobodného nakládání s ním,
 - d. rovnost postavení před zákonem bez rozdílu náboženského vyznání, rasy, původu či pohlaví a presumpci nevinu v trestním i správním řízení,
 - e. ochranu práv občanů garantovaných Ústavou ČR, Listinou lidských práv a svobod i přirozenými právy.
3. Existence strany je ovládána následující politickou vizí státu, která definuje jednotlivé oblasti a jejich budoucnost:

Česká republika v srdci Evropy.

Svobodná, bezpečná, sebevědomá a soběstačná,

plná hrdých a spokojených lidí.

Země, ve které chceme žít.

Vrátili jsme se ke kořenům, rodina je konečně zase základ

Dalo nám to hodně práce. Nakonec jsme se ale ubránili roky trvajícím obrovskému tlaku aktivistů. Už žádné falešné výklady a popření a ohýbání hodnot, osvědčených přirozeným vývojem společnosti a její historií. Máma, táta, děti. To je rodina. Spokojená rodina je naprostým základem všeho. Společný rodinný život v klidu a pohodě domova pomáhá řešit a překlenout všechny problémy – v práci, ve škole, při nemoci. Je základem úspěchů a pomoci při neúspěších. Představuje sílu, která dává dohromady další skupiny lidí a jejich společný stát. Stát nezasahuje do rodinného života lidí a neřídí ho. Jeho úlohou je být nablízku s pomocí, když vše ostatní selže. Podporujeme rodiny a děláme vše, co umíme, aby se stát nepletl do jejich života a práce. Stát patří lidem, ne lidé státu.

Jak vypadá spravedlivá pracovní a sociální politika

Dlouhé roky vytvářeli politici umělou zaměstnanost. Systém sociálních dávek a podpor odrazoval lidi od vlastního tahu na branku a byl základem k nevrzivosti ve společnosti. Stálo to mnoho úsilí a nebylo to jednoduché změnit. Teď se ale konečně staráme o ty, kteří si opravdu nemohou pomoci sami a nepleteme si je s těmi, kteří se jen chtějí vézt za cizí peníze. Základem je svobodnější práce – méně zásahů státu do vztahů mezi zaměstnavateli, zaměstnanci, odběrateli a dodavateli zboží a služeb. Stát se věnuje jen tomu, co je opravdu nezbytné. Nemotá se lidem do života a nehází jim klacky pod nohy; je jen nablízku, když se někdo opravdu dostane do nouze. Neslibujeme každému, že ho poctivá a tvrdá práce dostane na vrchol, že bude mít každý hned úplně všechno, o čem sní. Vytvořili jsme ale prostředí, kde mají všichni příležitost jít za štěstím a mohou být nezávislí na ostatních. Žijeme v zemi, kde už neplatí „dejte mi, mám nárok,“ ale „mám šanci si pomoci sám.“ V zemi, kde už neplatí „budu sedět, počkám si a někdo se postará,“ ale „zvedám se a jdu se postarat sám.“ Nízké zdanění práce a zisku zajišťuje lidem vyšší příjmy a umožňuje uspokojovat potřeby rodin, poskytuje příležitost pro nové investice

firem a vznik nových pracovních míst. Zároveň má náš stát záchrannou síť pro ty, kteří si v danou chvíli skutečně nedokážou pomoci sami a neuspějí u svých blízkých ani u charity.

Jak a proč vzděláváme naše děti

Děti chodí konečně do školy proto, aby objevovaly, co je dělá šťastnými, co jim jde, co je v budoucnu užíví a jak toho dosáhnout. Úkolem všech stupňů škol, od základních po vysoké, je naše děti učit, ne vychovávat. To je úlohou rodičů. My jsme sice politiky, ale také jsme rodiči a zásadně odmítáme, aby školy dětem vnucovaly nějaké politické myšlenky podle toho, kdo je zrovna u moci. Dobře zaplacení učitelé žákům a studentům předávají znalosti a zkušenosti podle toho, co opravdu umí, ne podle toho, kolik školení sami absolvovali, protože je k tomu chybná politika státu nutila. A hlavně už neplní nějaké politické plány a nevyplňují byrokratické tabulky a přehledy. Nepovedený politický projekt inkluze už je minulostí. Děti jsou opět ve školách podle toho, na co opravdu stačí. Mezi svými tak mají šanci na to, být nejlepší. Například učňovské školství s podporou soukromých firem opět vzkvétá a má svou váhu a respekt ve společnosti. Oproti tomu vysoké školy konečně neprodukují absolventy měkkých oborů v takovém počtu, jako v minulosti. Soustřeďují se na ty, které mají zásadní vliv na rozvoj uplatnitelné vědy a rostoucího průmyslu. Vzdělání je vlastní investice každého člověka a náš konečný cíl byl naplněn: Školy jsou nezávislé na politice státu, poskytují vzdělání jako službu a soutěží mezi sebou spravedlivě o přízeň žáků i rodičů.

Jak funguje zdravotnictví

Máme jedno z nejkvalitnějších zdravotnictví na světě. Závidět nám mohou i jinak velmi vyspělé a bohaté státy. Přesto máme kam růst a co zlepšovat. Zajistili jsme přehlednější a efektivnější zacházení s penězi, které do zdravotnictví tečou. Základní zdravotní péče je dostupná pro každého občana České republiky – chudé i bohaté, staré i mladé. Základní zdravotní pojištění je dostatečnou zárukou, že je postaráno o každého, kdo to opravdu potřebuje. Ve společnosti se vedla dlouhá diskuse, jak do zdravotnictví přivést nové peníze. Nakonec se to podařilo. Nyní je možné připlatit si za služby nad rámec standardu, pokud se pro ně pacient rozhodne. Původní systém ve zdravotnictví jen brzdil vývoj – nepřipravili jsme nemocnice o peníze, jež si bohatší lidé připlácejí za služby a péči. Neodmítli jsme žádné peníze, které byl kdokoli ochoten zaplatit, protože ještě lepší zdravotní péče vždy vyžaduje nemalé zdroje. Tímto provázaným systémem financování, které je z velké části dobrovolné, postupně zvyšujeme ve zdravotnictví standard pro úplně všechny. Bohatší lidé tak dobrovolnou úhradou nad rámec standardu přispívají na postupně lepší služby a vývoj nových léků i těm, kteří by si to jinak nemohli dovolit.

Zákonů je méně, spravedlnost je rychlá

Bylo úplně bláznivé a nebezpečné, že jsme měli tolik zákonů, že se v nich nikdo nevyznal, a ještě ke všemu si často protiřečily. Nikdo je nemohl znát a pochopit všechny. Nikdo nemohl udržet krok s jejich neustálými změnami. Základem právního státu jsou zákony, které jsou srozumitelné, pokud možno stálé, a hlavně logické – očekávatelné a předvídatelné. Cestou k férovému právu nebyla absurdní soutěž v tom, kdo vymyslí

dalších tisíc zákonů, aby opravil sto nefunkčních. Proto jsme řadu nesmyslných zákonů zrušili a právo zjednodušili. Nejlépe totiž funguje, když ho teď chápe každý a je co nejpřehlednější a v souladu se selským rozumem. Soudní moc není nástrojem politického boje, protože spravedlnost není věc politiky. Zavedli jsme skutečnou presumpci nevinu každého občana. Zrušili jsme zákony, které potíraly svobodu slova a projevu. Mohly za nimi možná stát dobré úmysly, ale nakonec se vždycky obrátily proti lidem. Odmítli jsme zločiny bez oběti a stát už pomocí zákonů lidi nevychovává. Soudy fungují rychle a občané už nečekají na spravedlnost dlouhé roky.

Jak vypadá obrana

Hranice České republiky nikdy nebyly jen čarou na mapě, o které se dalo diskutovat. Jsou základem existence každého státu. Jsou nedotknutelné a hlasování jiných zemí o tom, kdo a proč k nám může přijít ze světa a žít tu s námi, pro nás nemělo a nemá žádnou váhu. Spousta našich předků vykoupila založení a udržení našeho státu svým životem. Je naší povinností bránit a spravovat Českou republiku a předat ji v pořádku další generaci. Svět není, nikdy nebyl a nikdy nebude perfektní, a každý stát se musí umět bránit v případě napadení. Armáda České republiky je důležitou součástí naší ochrany a my podporujeme její technický a personální rozvoj a strategickou nezávislost. Jsme členy v mezinárodních aliancích, ovšem výhradně obranných, které nepřispívají k rozvracení světa. Česká republika má právo veta, abychom nemohli být zataženi do válečného konfliktu rozhodnutím za našimi hranicemi, bez souhlasu představitelů naší země.

Jaké úkoly řeší vnitro

Naprosto klíčové pro nás bylo a je bezpečí občanů na území České republiky. Policie chrání lidi před nebezpečnými jedinci a stíhá podezřelé za skutečné trestné činy proti životu, zdraví a majetku. Ochrana občanů je vždy nestranná, policie není zneužívána politiky. Zároveň víme, že ne všichni mohou mít neustálou policejní ochranu – alespoň chvíli se musí každý bránit sám. Bylo pro nás zásadní a udrželi jsme, že bezúhonní a netrestaní občané mají právo držet a nosit zbraň kvůli ochraně sebe, rodiny i spoluobčanů v nouzi. Naše bezpečnostní zákony jsou prvotřídní, léta osvědčené a staly se vzorem pro jiné státy v Evropě. Zdravá prevence je součástí bezpečnosti, avšak za všech okolností platí presumpce nevinu a stát neperzekvuje ty, kteří nic neudělali, jen by snad mohli. Politické a náboženské ideologie bez rozdílu, které potlačují přirozená lidská práva, jsou neslučitelné s naším ústavním pořádkem a nepožívají žádné veřejné podpory a jakýchkoli výjimek.

Jak jsme se postavili k dopravě

Lidé ví nejlíp, jaké jsou jejich potřeby v oblasti dopravy – ne politik, který sedí v kanceláři nebo na schůzi Sněmovny. Odstranili jsme jakékoli diskriminace účastníků dopravního provozu, které vznikly jako nátlak zájmových skupin a pod záminkami obecného blaha. Odmítli jsme například umělé zásahy do lokální dopravy, ovlivněné dříve politickou ideologií, které vedly k postupnému úpadku takto omezených lokalit. Tyto oblasti ve městech opět žijí svým životem a prosperují. Budování a udržování dopravní sítě

a infrastruktury je šetrné k dané lokalitě, ale je nezbytné. Jejich financování je konečně efektivní a průhledné, bez úplatků pro ty, kteří o nich rozhodují. Dokázali jsme se vymanit z tlaku mnohdy účelově založených skupin, jejichž cílem nebyla ve skutečnosti ochrana přírody, ale vlastní prospěch. Spojení s okolními státy páteřními komunikacemi je dokončeno.

Jak se staráme o zemědělství

Potravinová nezávislost je další základ klidu a bezpečí nejen v dobách krize. Neomezili jsme ale mezinárodní obchod. Za rozumnou opět považujeme produkci plodin, které neslouží politickým doktrínám, ale spotřebitelům. Ti o svých preferencích rozhodují jednoduše tím, že platí za to, co si sami vyberou. Zrušili jsme státní podporu pěstování technických plodin, která se schovávala za ideologický „boj proti změnám klimatu“ a ve skutečnosti způsobovala více škod. Podporujeme přirozené fungování zemědělství neovlivněné nespravedlivými a politicky motivovanými dotacemi – maximální nezávislost zemědělství na státu. Podporujeme ale také přirozenou konkurenceschopnost českých firem a uplatnění na domácím trhu proti subjektům dotovaným v zahraničí jinými vládami. Už nepotřebujeme státem placené kampaně, že domácí produkce je zdravá a je dobré jí dávat přednost před zahraničními výrobky v horší kvalitě. Bylo by to zbytečné mrhání penězi. Lidé vědí, že lokální plodiny a potraviny jsou zdravým základem.

Jak řešíme místní rozvoj

Kdo ví nejlépe, co která oblast potřebuje? Určitě lidé, kteří tam žijí. Představa, že někde v nějaké centrále, natož za našimi hranicemi, mají lepší informace a nápady, byla zcestná a sloužila jen jako další zdroj korupce. Prosadili jsme proto větší nezávislost místních územních celků na vzdálených centrech. Místní rozvoj byl vždy důležitou součástí společenství lidí, ovšem teď je konečně přirozený. Jednotlivé lokality mezi sebou férově soutěží o to, kdo poskytne dobré místo k životu svým obyvatelům a místním firmám.

Jak pečujeme o kulturu a spolupracujeme s církvemi

Kultura byla, je a bude součástí historie národa. Její vývoj je stejně přirozenou součástí života lidí jako každá jiná oblast. Považovali jsme za škodlivé, když se stát pletl do kultury nad rámec například péče o národní kulturní dědictví. Jednotlivé součásti kultury už neohýbáme pod tlakem politických kulturních komisí. Nezávislost kultury vidíme v tom, že lidé sami – ne politika vypsaných grantů – rozhodují, o co mají skutečný zájem. Respektujeme církve jako důležitou součást kulturní historie našeho národa a podporujeme jejich pokračující odluku od státu jako pokračování nové, nezávislé spolupráce.

Jak se stavíme k životnímu prostředí

Tak jako všechno, i péče o životní prostředí začíná v první řadě u každého z nás. Naše republika je nádherná. Leží uprostřed Evropy, je plná lesů, zeleně, řek a zvířat. Ale také a zejména lidí. K zásahům do přírody přistupujeme šetrně. Přesto jsme nikdy nezapomněli

na to, že životní prostor musí sloužit především nám, lidem. Odmítli jsme šíření paniky a snahy o mnohdy umělou ochranu přírody jen proto, že na ní úzká skupina vydělávala prostřednictvím projektů za veřejné peníze.

Jak konečně vypadá neziskový sektor

Neziskovky už nefungují tak, že by pracovaly v oblastech, kde selhával stát, a zároveň čerpaly od státu peníze. Vážíme si dobročinnosti lidí a firem, pokud se rozhodnou ze svých peněz odpovědně pomoci potřebným. Takové chování je hodno úcty a respektu a podporujeme ho jako základ skutečně neziskové práce. Veřejné peníze všech už ale nejsou přes neziskovky zneužívány k prosazování politiky vlády. Prosadili jsme maximální možnou nezávislost neziskových organizací na veřejných penězích. Pomoc potřebným je tak opět přirozená – není už vynucená neziskovými lobby, kteří vytvářeli problémy tam, kde nebyly, jen proto, aby mohli čerpat z dotací.

Lidé se podílejí na důležitých rozhodnutích

Prosadili jsme možnost lidí rozhodovat o důležitých věcech prostřednictvím referend. Ta nejsou zneužívána na věci, kvůli kterým si lidé ze svých daní platí politiky, aby spravovali veřejné záležitosti. Závazná všelidová hlasování se stala důležitou součástí rozhodovacích procesů tam, kde se jedná o budoucnosti země i pro příští generace. Nikdy se však nehlasuje o soukromém majetku, který je hlasováním nedotknutelný.

Média jsou nezávislá na státu

Média byla ovlivňována státní politikou. Ve veřejnoprávních médiích jsme byli nuceni vysílat určité nemalé procento pořadů, jejichž tvorba byla ovlivněna například politikou Evropské unie. Místo prostého férového zpravodajství byly lidem předkládány politické výklady toho, co se stalo a proč, čímž byl ovlivňován názor ve společnosti. Existovaly dokonce oficiální seznamy médií, k nimž byl lidem ztížený přístup. Dnes už žádný takový seznam zřizovaný státem nebo neziskovými organizacemi, placenými z veřejných peněz všech, který by označoval pohodlné a nepohodlné zdroje informací, není. Lidé mají právo na jakékoli informace bez toho, aniž by jim kdokoli diktoval, které jsou dobré a které ne. Neexistují žádné politické kvóty na povinné vysílání jakýchkoli pořadů. Lidé si platí za to, co sami sledují.

Jak zacházíme s penězi nás všech

Všechny koruny, se kterými stát hospodaří, pocházejí od nás, občanů České republiky. Buď je vybral na daních, nebo si je půjčil. My a naše děti za ty staré půjčky ručíme. Podobně jako lidé, rodiny nebo firmy, ani stát už nežije pořád na nový dluh. Rodiče mají předávat dětem republiku zdravou a v dobré kondici. Ne zadlužujeme nově budoucí generace, abychom se my teď chvíli měli lépe. „Společné“ peníze, se kterými právě hospodaříme, stát používá spravedlivě a efektivně – jako řádný hospodář. Směřujeme k přirozeně vyrovnanému státnímu rozpočtu a splácíme staré dluhy, které udělaly vlády před námi. Výjimkou jsou přírodní katastrofy, válečný stav a podobné mimořádné události. Přestože

to opravdu nebylo jednoduché, protože staré struktury měly obavy z toho, že přijdou o své letité zdroje příjmů a házely nám klacky pod nohy, vyšla nám nakonec i reforma daní. Ale skutečná reforma, nejen drobné úpravy starého systému. Prosadili jsme nízké a jednoduché zdanění – pro všechny stejné a co nejspravedlivější. Problémem totiž nebylo, že by stát na daních dříve vybral málo peněz, ale to, jak s nimi zacházel. Čím více stát projedl, tím méně zbylo lidem, kteří peníze vydělali. Nyní máme republiku nezávislou na jiných, ale také co nejvíce nezávislých občanů a firem na státu.

Jak jsme šli na energetickou bezpečnost a prosperující průmysl a obchod

Blahobytu a rozvoje jsme nedosáhli složitými státními zásahy a navazováním na politiky minulých vlád. Ty si pro podporu z peněz všech vybíraly jen některé subjekty, na kterých měli politici osobní zájem a profit. Za úspěchem vždy stáli a stojí občané – malí a střední podnikatelé a živnostníci, soukromé podniky a soukromé peníze. Zaměstnavatelé, zaměstnanci a živnostníci vytvářejí nové hodnoty, a my k nim proto chováme respekt a úctu. Aby mohli všichni naplno využít svůj potenciál a poctivě a spravedlivě spolupracovat, dopřáli jsme jim více svobody a výrazně omezili zásahy státu. Nyní máme konečně nezávislý soukromý sektor, kde vládne zdravá konkurence a soutěž – bez veřejných dotací, které vedly ke korupci a neférovému zvýhodňování. Dnes už stát nezasahuje do využití soukromého majetku a každý živnostník, podnikatel a firma si rozhodují o tom, jak a pro koho budou jejich provozovny využívány. Bylo to náročné, stáli jsme proti velké přesile, ale vyšlo to. Značné úsilí si vyžádalo také zajištění naší energetické bezpečnosti. Ukončili jsme ideologicky motivované projekty tvorby obnovitelných zdrojů a umožnili jejich další rozvoj na bázi ekonomické výhodnosti. Energetická politika se řídí reálnými ekonomickými a technologickými parametry a není podřízena zájmům lobbistických skupin, zneužívajících dotované zdroje energie.

Jak se chováme k zahraničním sousedům

Nepodlehli jsme politickému multikulturalismu. Máme vlastní bezpečnou migrační a azylovou politiku, do které nám už nikdo nemluví, a ze které si vzali příklad ostatní země, kde snahy o umělou integraci jiných nespořodných kultur selhaly. O naší zahraniční politice se rozhoduje u nás, ne pomocí politických hlasování jiných států za našimi hranicemi. Spolupracujeme mírově s ostatními zeměmi, protože mezinárodní obchod a spolupráce jsou prospěšné pro všechny strany. Také už nevyvážíme náš pohled na uspořádání společnosti a státu do jiných částí světa jako jediný správný. Respektujeme suverenitu ostatních států, ale nezapomínáme na to, že i my jsme suverénní země, a že efektivní ochrana nezpochybnitelných hranic dělá dobré sousedy. Při politických dohodách máme vždy právo veta. Pomáhat v zahraničí je záslužné, ale děláme to až v okamžiku, kdy sami nemáme v České republice občany, kteří potřebují pomoc. Bylo by totiž oslabením nás samotných, kdybychom pomáhali jiným a nebyli dostatečně silní a soběstační v postarání se o lidi u nás.

Jak jsme odešli z EU a spolupracujeme s dalšími státy a společenstvími

Naším cílem byla svobodná, nezávislá, suverénní a prosperující Česká republika, která bude mít ve světě respekt. Na kterou budou moci být občané hrdí a ve které budou v bezpečí žít své spokojené životy. Podařilo se nám o takové vizi přesvědčit dostatek lidí u nás. Většina námi prosazovaných postojů však byla v rozporu se společnými politikami Evropské unie – naši vizi nešlo uskutečnit, dokud byla Česká republika členským státem EU. Protože se Unie ze své podstaty nedala reformovat, prosadili jsme konání referenda o Evropské unii a vystoupení naší republiky z EU. Podobná referenda probíhala a probíhají i v dalších členských státech EU. Zachovali jsme nezávislou měnu – českou korunu. Teď spolupracujeme se státy ze všech světových stran a s mírovými společenstvími na základě vzájemně výhodných smluv. Tato úspěšná a svobodná spolupráce je nezávislá na většinovém hlasování za našimi hranicemi, které nás dříve brzdilo. Můžeme si to dovolit. Česká republika leží v srdci Evropy, má strategickou polohu a v historii byla často předmětem prosazování zájmů zahraničních mocností, ať z východu nebo západu. Dokázali jsme se cizím vlivům ubránit. Dnes si rozhodujeme o našich záležitostech sami a máme možnost zvolit si, co pro sebe považujeme za nejlepší. Bodujeme také v kvalifikované pracovní síle, skvělé dopravní síti a stabilní ekonomice. Česká republika a lidé, kteří tu žijí, se stali v mnoha oblastech příkladem pro ostatní...

Takovou chceme Českou republiku, ve které budeme žít.

II. Členství

ČLÁNEK 3: PODMÍNKY VZNIKU ČLENSTVÍ VE STRANĚ

1. Členem Strany může být občan České republiky s plnou způsobilostí k právním úkonům, starší 18 let, který není členem jiného politického hnutí nebo politické strany, má zájem se aktivně podílet na činnosti Strany, souhlasí se stanovami Strany a Etickým kodexem Strany.
2. Podmínkou vzniku členství ve Straně je podání úplné a pravdivě zpracované písemné žádost se žádostí o členství ve Straně a současně kladné rozhodnutí Předsednictva o udělení členství. Obsahové a formální náležitosti žádosti stanoví Předsednictvo vnitřním předpisem.

ČLÁNEK 4: ČLEN STRANY

1. O udělení členství rozhoduje Předsednictvo, jehož rozhodnutí je konečné a nelze se proti němu odvolat. V případě zamítnutí žádosti o členství lze novou žádost podat nejdříve po jednom roce od rozhodnutí.

2. Členství vzniká schválením žádosti o členství Předsednictvem Strany.
3. Evidenci členů Strany vede předsednictvo Strany.
4. Předsednictvo Strany zapíše nového člena do evidence členů Strany po rozhodnutí o schválení jeho žádosti o členství a vystaví mu členský průkaz.
5. Strana od svých členů nevybírá členské příspěvky.

ČLÁNEK 5: PRÁVA A POVINNOSTI ČLENA STRANY

2. Člen Strany má právo:
 - a. volit a být volen do orgánů jako jejich člen nebo funkcionář,
 - b. účastnit se jednání Členské schůze, prezentovat své názory a obhajovat svá stanoviska, podávat návrhy a vznášet dotazy,
 - c. účastnit se setkání a akcí vyhlašovaných orgány Strany,
 - d. být informován o činnosti Strany a přijatých usneseních orgánů Strany,
 - e. písemně požádat Předsednictvo o pozastavení členství včetně všech souvisejících práv a povinností z důvodu neslučitelnosti členství ve Straně s vykonávanou funkcí nebo zaměstnáním, nebo z jiného vážného důvodu,
 - f. písemně požádat Předsednictvo o obnovení přerušenoého členství v důsledku pominutí překážek pro pozastavení členství.
2. Člen Strany má povinnost:
 - a. aktivně se podílet na činnosti Strany,
 - b. dodržovat Etický kodex Strany a svým jednáním přispívat k zachování a rozvoji dobrého jména Strany,
 - c. dodržovat stanovy Strany, vnitřní předpisy Strany a usnesení orgánů Strany,
 - d. čestně a svědomitě vykonávat funkci v orgánu Strany, do kterého byl zvolen.

ČLÁNEK 6: ZÁNİK ČLENSTVÍ

1. Členství ve Straně zaniká:
 - a. dnem doručení písemného rozhodnutí o vystoupení ze Strany Předsednictvu Strany,
 - b. dnem přijetí do jiného politického hnutí nebo politické strany,
 - c. dnem přijetí kandidatury do voleb bez předchozího souhlasu předsednictva Strany,
 - d. dnem rozhodnutí o vyloučení člena ze Strany.
2. O vyloučení ze Strany rozhoduje Předsednictvo, které si k rozhodnutí musí vyžádat stanovisko Rozhodce.
3. Důvody pro vyloučení člena jsou:

- a. závažné nebo opakované porušení stanov nebo Etického kodexu Strany,
- b. jednání v rozporu se zájmy Strany,
- c. uvedení neúplných, nepravdivých nebo zkreslených údajů v žádosti o členství ve Straně.

III. Organizační struktura a orgány Strany

ČLÁNEK 7: ORGANIZAČNÍ STRUKTURA A ORGÁNY STRANY

1. Organizační struktura je tvořena členskou základnou, jejímž orgánem je Členská schůze jako nejvyšší orgán Strany. Členská schůze volí statutární orgán, kterým je Předsednictvo, revizní orgán, kterým je Revizor, a rozhodčí orgán, kterým je Rozhodce.

ČLÁNEK 8: ROZHODOVÁNÍ ORGÁNŮ STRANY

1. Jednání a volby orgánů se řídí schváleným jednacím a volebním řádem.
2. Orgány Strany jsou usnášeníschopné, účastní-li se jejich zasedání nadpoloviční většina členů s hlasovacím právem.
3. Rozhodnutí všech orgánů mají formu usnesení. K přijetí usnesení je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů.
4. Ke změně Stanov je nutný souhlas tří pětin členů Strany s hlasovacím právem přítomných na Členské schůzi.

ČLÁNEK 9: JEDNÁNÍ A ZASTUPOVÁNÍ

1. Jménem Strany jedná samostatně každý člen Předsednictva, a to ve všech záležitostech.
2. Zastupovat Stranu může jako zmocněnec člen Strany, zaměstnanec Strany, případně třetí osoba na základě plné moci udělené Předsednictvem Strany. Plná moc musí být písemná a musí v ní být vymezen věcný a časový rozsah zmocnění.
3. Podepisování za Stranu se provádí tak, že k vypsanému nebo vytištěnému názvu Strany připojí osoba oprávněná jednat jménem Strany své jméno, příjmení, funkci a podpis.

ČLÁNEK 10: ČLENSKÁ SCHŮZE

1. Členská schůze je nejvyšším orgánem Strany.
2. Členská schůze se koná nejméně jednou za jeden kalendářní rok.

3. Předsednictvo Strany svolává členskou schůzi podle potřeby.
4. Předsednictvo Strany svolá členskou schůzi vždy, pokud o to požádá alespoň polovina všech členů Strany a to do 90 dnů od podání jejich písemné žádosti.
5. Předsednictvo rovněž svolá členskou schůzi v případě, že Rozhodce nebo Revizor Strany na svoji funkci rezignují, nebo přestanou svoji funkci vykonávat po dobu delší než 30 kalendářních dnů.
6. Členské schůze se účastní:
 - a. Členové Strany,
 - b. Revizor,
 - c. Rozhodce,
 - d. Předsednictvo.
7. Do působnosti členské schůze náleží:
 - a. volba a odvolání Předsednictva, Revizora a Rozhodce,
 - b. schvalování zprávy Předsednictva o činnosti a hospodaření Strany,
 - c. rozhodování o zrušení nebo sloučení Strany s jiným hnutím nebo stranou.

ČLÁNEK 11: PŘEDSEDNICTVO

1. Předsednictvo je statutárním orgánem Strany, řídí její činnost a jedná jejím jménem.
2. Předsednictvo je složeno ze tří členů.
3. Předsednictvo zasedá podle potřeby, nejméně jednou za čtvrtletí.
4. Zasedání svolává libovolný člen Předsednictva, který jej rovněž řídí.
5. Do působnosti Předsednictva náleží zejména:
 - a. hospodaření s majetkem Strany,
 - b. předkládání zprávy o činnosti a hospodaření Strany členské schůzi,
 - c. rozhodování o veškerých otázkách uvedených v hlavě II. těchto stanov (Členství),
 - d. rozhodování o zřízení a zrušení poradních orgánů a odborných komisí, schvalování jejich organizačních řádů a pravidel činnosti, jmenování a odvolávání členů poradních orgánů,
 - e. schvalování rozpočtu Strany,
 - f. schvalování výroční finanční zprávy,
 - g. schvalování směrnic, řádů a statutů,
 - h. schvalování Etického kodexu Strany,

- i. schvalování kandidátních listin do Parlamentu České republiky.
6. Předsednictvo si ze svého středu volí předsedu.

ČLÁNEK 12: REVIZOR

1. Revizor je nezávislým kontrolním orgánem Strany.
2. Do působnosti Revizora náleží:
 - a. kontrola hospodaření Strany s jejím majetkem,
 - b. předkládání písemné zprávy o činnosti členské schůzi,
 - c. informování Předsednictva o výsledcích provedených kontrol hospodaření
 - d. předkládání stanoviska ke zprávě Předsednictva o činnosti a hospodaření Strany.
3. Revizor musí být členem Strany.
4. Všechny orgány a všichni členové Strany jsou povinni poskytovat Revizorovi součinnost a na vyžádání předložit veškeré potřebné listiny a doklady týkající se hospodaření.

ČLÁNEK 13: ROZHODCE

1. Rozhodce je nezávislým rozhodčím a smírčím orgánem Strany. Rozhoduje zároveň jako odvolací orgán a jeho rozhodnutí jsou konečná.
2. Rozhodce je oprávněn účastnit se jednání Předsednictva s hlasem poradním.
3. Rozhodce musí být členem Strany.
4. Rozhodce nesmí zastávat v rámci organizační struktury Strany žádnou jinou funkci ani být v zaměstnaneckém poměru ke Straně.
5. Do působnosti Rozhodce náleží:
 - a. rozhodování sporů mezi orgány Strany a mezi orgány Strany a členy Strany,
 - b. závazný výklad stanov,
 - c. kontrola dodržování vnitřních předpisů Strany, usnesení vyšších orgánů, stanov a obecně závazných předpisů,
 - d. předkládání zprávy o činnosti členské schůzi.
6. V případě, že Rozhodce zjistí porušení vnitřních předpisů Strany, stanov či obecně závazných předpisů, pozastaví platnost dotčeného usnesení a vyzve příslušný orgán Strany ke zjednání nápravy v určené lhůtě.

7. Všechny orgány a všichni členové Strany jsou povinni poskytovat Rozhodci součinnost a na vyžádání předložit veškeré potřebné listiny a doklady.

ČLÁNEK 14: SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

1. Funkční období členů všech orgánů Strany je dvouleté.
2. Funkční období zaniká:
 - a. uplynutím lhůty funkčního období,
 - b. odstoupením z funkce, ke dni doručení písemného oznámení o odstoupení z funkce orgánu, jehož je odstupujícím členem, nebo ke dni uvedenému v oznámení o odstoupení,
 - c. odvoláním, ke dni přijetí usnesení o odvolání člena orgánu,
 - d. zánikem členství ve Straně.

IV. Hospodaření Strany

ČLÁNEK 15: ZÁSADY HOSPODAŘENÍ

1. Strana jako právnická osoba odpovídá za své závazky celým svým majetkem. Členové Strany za závazky Strany ani neodpovídají, ani neručí.
2. Strana hospodaří se svým majetkem na základě schváleného rozpočtu a v souladu s vnitřními předpisy přijatými Předsednictvem.
3. Roční rozpočet Strany včetně jeho změn schvaluje Předsednictvo.
4. Zdroje financování tvoří příjmy Strany přijaté v souladu se zákone č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů.
5. V případě zániku Strany rozhodne Předsednictvo Strany o způsobu naložení s majetkovým zůstatkem, který vznikne z likvidace majetku a závazků. Uvedený postup se nepoužije, pokud je strana rozpuštěna rozhodnutím soudu a soud zároveň určí, že majetkový zůstatek Strany případně do vlastnictví státu. Nebude-li přijato žádné rozhodnutí o způsobu naložení s majetkovým zůstatkem, připadá tento státu.

V. Přejchodná a závěrečná ustanovení

ČLÁNEK 16: PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

1. Tyto stanovy byly schváleny na členské schůzi Strany nezávislosti České republiky (dříve politického hnutí Referendum o Evropské unii) dne 2. února 2018.

V Praze dne 2. února 2018